

Ko Sebastijan postane Urban. FOTO GREGA KALIŠNIK

MOJ KONEC TEDNA: URBAN KUNTARIČ

Vloga avtista – tombola!

Morda bi kdo pomislil, da v nadaljevanju V imenu ljudstva v družbi profesionalcev nastopa naturščik, nezaigrani avtist. Pa ni tako, lik posebnega mladeniča Sebastijana je v svoji prvi negledališki vlogi odlično upodobil 24-letni Urban Kuntarič, član ansambla **SLG** Celje.

Grega Kališnik

Vaša umetniška osebna izkaznica? Sem diplomant AGRFT, pred kratkim sem magistriral, po novem je magisterij nekdanja diploma. Z njim se mi plača dvigne na normalen nivo mladega igralca.

Mladega igralca?

Mladi igralec je označba za igralca do 30. leta starosti in je povezana z nagradami na Borštnikovem srečanju, s plačilno lestvico pa nima nič. Stopnje tehnične narave pa so dramski igralec, priznani dramski igralec in prvak. Zdaj sem dramski igralec.

Podutičan, Ljubljančan, zaposlen v SLG Celje?

Od 1. maja lani.

Zakaj v Celju, izhod v sili?

Sploh ne, tam sem delal že kot študent, po študiju pa so me tja povabili. Druga opcija bi bila svobodnjaška, delo po projektih, kar ni narobe, ampak odločil sem se za Celje. Sezona je bila lepa, obetavna, smo štirje mladi novi igralci, ponudili so mi večje vloge. Za mladega igralca, ki dvomi o svojih sposobnostih, je vsako povabilo k sodelovanju ali vidnejša vloga potrditev, da ga ni pokronal, ko se je odločil za ta poklic.

Se da igralske statuse, stopnje preskakovati ali je treba čakati, da prvaki ...

Ravno Celje je znano po tem, da je valilnica mladih igralcev, tja gremo mladi po velike vloge. Za neko drugo gledališče je znani prvak rekel, da moraš najprej pet let helebardo držati.

Ste na desetih procentih znanja, kako je s tem?

Zelo dobro vprašanje. Ko sem prišel z akademije, sem imel občutek, da sem bogá zgrabil ... Zdaj, ko sodelujem s sijajnimi igralci, režiserji, vidim, koliko se imam še za naučiti. In hkrati oni od mene.

Česa se lahko naučite?

Predvsem gre za zaupanje samemu sebi, kako si zna igralec vzeti vedno več prostora, kako si upa iti čez, dlje od drugih.

Že lahko rečete, katere teatarske vloge vam najbolj ležijo?

Mislím, da ne. Morda je prepotentno, a zdi se mi, da mi leži širok spekter vlog.

Ker nisem vizualno vnaprej definiran.

Zanimivo, meni se vizualno zdite. Vloga v nadaljevanki V imenu ljudstva je vaša prva negledališka?

Ja.

Kdor vas ne pozna civilno, nisem edini, je lahko dobil občutek, da Sebastijana igra naturščik, pravi avtist. V živo občutek ni tako močan, pa vendar bi ugibal, da so vam na obraz bolj pisane temačnejše, odbitejšje vloge? Temačnejše? Zavedam se, da imam drugačno faco, da imam poudarjen spodnji del obraza ...

Ima ga tudi Peter Prevc. Mislil sem bolj na oči.

Ne vem, težko rečem.

Kako ste dobili vlogo Sebastijana, sina ostarelega odvetnika Jožeta Zajca, torej Braneta Grubarja?

Povabili so me na avdicijo za rahlo asocialen, asekstualen lik, ki ga punce ne zanimajo, potem pa pride glavna igralka ...

Relativno ohlapen opis avtista Sebastijana.

Res, ko dobim v roke tekst, vidim, da gre pri liku za hujšo stopnjo avtizma, fanta, ki ima rad miselne uganke in rad sestavlja rubikovo kocko.

In ko mu kaj uspe, kaj razreši, vzklíkne: Tombola!

Da. No, po avdiciji greva z dekletom v Maroko na dopust, si mislim, da sem pač oponašal nekega Rainmana, in nisem pričakoval nič. Potem pa sredi Mároka klic. Sem mislil, da gre za drugi krog izbire, ampak sem bil že sprejet.

Vas je vloga presenetila, kako ste se nanjo pripravljali?

Ponavadi igralci vedno pričakujemo, kako bomo neki lik gradili, razvojni lok, Sebastijan pa tega nima.

Ker je zaznamovan, zgrajen, zapečaten že od začetka.

Ja. Spraševal sem se le, kako odigrati avtistovo zamaknenost, pa da bi bilo to čim bolj lahkotno, da se s tem ne bi matral. Kako ponotranjiti njegovo gibanje, avro. Pogledal sem dokumentarce, posnetke resničnih avtistov, predvsem otrok, kako se odzivajo. Avtistični spekter je namreč zelo širok.

Kdaj ste vse skupaj snemali?

Septembra, oktobra.

Je vloga posebnega mladeniča zelo daleč od vašega dejanskega značaja?

V družbi sem zelo miren, rad vice pokam, zasebno, s punco, pa udrihava po vsem. Drug po drugem pa ne.

Kaj vam je bliže, sedma ali odrška umetnost?

Zelo dolgo sem trdil, da gledališka, pred kratkim pa sem prebral neko knjigo o filmski igri, o kateri nas na akademiji niso naučili ničesar, češ, dovolj je, da si naraven. Knjiga pa govori o obrtniški filmske igre in mi je tudi zelo blizu.

Odzivi na prvo teve vlogo?

Zelo v redu. Staršem sem povedal, da sem snemal neko serijo, dedek tudi ni nič vedel, potem pa je med serijo zakričal: Glej ga, glej ga, saj to je naš! Kolegice moji mami laskajo, kako sem dober. Če bi bila prva teve ali filmska vloga slaba, bi si lahko postavil nagrobniček. Če je prvenec dober, pa omogoča neki razvoj.

Razmišljate o tujini?

Ne, trenutno ne, mislim, da imam še veliko za doseči doma, ali pa če se aktualno pohecamo – zaenkrat ne, vsaj dokler je koronavirus v zraku.

Kaj vas sicer zanima, pod odrom?

S skupino gledaliških kolegov smo začeli igrati skvoš. Vedno dobiš partnerja, pri basketu je teže, potrebuješ več ljudi. Rad hodim v hribe, to mi je noro. Pa še to, zelo rad imam komedijo, čeprav velja, da je pisanje komedije kot seciranje žabe, nobenega ne zanima, pa žaba na koncu umre.

Jim Carrey?

Morda je malo pretirano, ampak on je temelje komedije zamajal tako kot montypythonovci v Britaniji, ko je šlo za vprašanje, kako daleč se lahko gre, kaj je še lahko smešno. V Celju s soigralko vsak teden sproducirava kratek video in ga dava na instagram, ker ves čas poslušava vprašanja nepoznavalcev, kaj se dogaja za odrom, kaj je s šepetalkami, kako se lahko naučimo toliko teksta. In s kratkimi videi to razloživa, na smešen način.

P. S. Na koncu sem iz mladega igralca izvelkel, kaj se v nadaljevanki zgodi s Sebastijanovim očetom Jožetom Zajcem. Ampak sem zavezan k molččnosti. No, kdor hoče vedeti, naj me pokliče na ...

Celje je znano po tem, da je valilnica mladih igralcev, v kakem drugem teatru moraš pa najprej pet let helebardo držati.

URBANOVI NAMIGI ZA (POP)KULTURO

Film:
Nebrušeni dragulji
(Uncut Gems, 2019)

TV-serija:
The end of the
fucking world

Knjiga:
Erich Maria Remarque:
Na Zahodu nič novega